

نقد نگارشی یک رأی

محمد رضا خسروی - دادیار دیوان عالی کشور

بعد از بعد یا قبل از قبل در یک عبارت قابل دفاع نمی باشد، آیا بهتر نبود به جای آن نوشته می شد «آن گاه پس از نخستین جلسه»؟

۳- ترکیب‌های «بمراتب»، «بصرف» و «علیهذا» به لحاظ پیوسته‌نوسی غلط است، می‌باشد نوشته می‌شود: به مراتب، به صرف، و علی‌هذا.

۴- در عبارت «چهار نفر... رام حکوم و تکلیف

دو خوانده دیگر از معلوم نکرده است «بخشی از فعل مثبت (محکوم کرده است) را به اعتبار فعل منفی (معلوم نکرده است)، حذف کرده‌اند و این درست نیست یعنی تنها وقتی شما می‌توانید فعلی را به قرینه حذف کنید که فعل بعدی در اثبات و در نفی و در مفرد و جمع دلالت کاملی بر محوذف داشته باشد و در عبارت بالا این گونه نیست.

-۵- آوردن اعداد $\frac{4}{5}$ و $\frac{2}{5}$ در متن رأی به شکل ریاضی در رأی دادگاه عالی پستنیده نیست چرا که فضای توصیه شده اند به این که کل اعداد موجود در متن رأی را به جز شماره مواد قانون با تمام حروف نمیتوانستند پس پذیرش این ترک اولی از دادگاه عالی دشوار می‌نماید.

۶- عبارت «محکوم نموده است» به لحاظ این که از مشتبقات فعل «نمودن» به جای «کردن» استفاده شده است غلط می نماید و مبارها این دقیقه را گوشزد کرده ایم.

- ترکیب عبارتی «ماقی ان» اگر چه در کاربردهای واسطه انسان هم برای خود جای باز کرده باشد از سگاه فرهیختگان ترکیبی مختن و ناسازگار به نظر می رسد چه عبارت «ماقی» یعنی آن چه مانده است پس نیازی به صفت اشاره مکرر آن ندارد، بهتر بود اصلًا به جای این ترکیب از همان واژه ساده مانده استفاده مرسشد.

- و سرانجام عبارت کلیشه‌ای «رأی صادره» نیز غلط روشنی است که استعمال آن از سوی قضات دور از انتظار می‌نماید و البته درخصوص غلط بودن پین ترکیب چندان گفتمام و نوشته‌ام که بازگویی آن بهمه را سزاوار نمی‌دانم.

خواسته به ریال و ابطال هزینه دادرسی اقدام به رسیدگی کرده و خواندگان را به پرداخت دلار و بعضاً تارک محاکوم نموده است که تخلف از مقررات سالنونی است، همچنین قاضی موصوف بدون رسیدگی قضایی لازم بصرف ادعای خواهان چهار نفر از خواندگان را به میزان مشخصی از دلار امارک محاکوم و تکلیف دو خوانده دیگر را معلوم کرده است خصوصاً اینکه محاکوم به کمتر از ۴/۰ میلیون دلار مورد مطالبه است و تکلیف مابقی ن شخص نمی باشد علیهذا مستندای ماده ۲۰ ظامنامه راجع به تشخیص انواع تقصیرات انتظامی صفات به کسر یک هشتمن حقوق برای مدت ۲ ماه حکوم می گردد. رأی صادره قطعی است. ۱

مالحظه می فرماید که بین رأی دادگاه عالی و رأی ادگاه تالی تفاوت چندانی وجود ندارد، انگار تقدیر از گونه رق خورده است که آرای محاکم ایران از سدر تا ذیل همه به یک نسبت با قواعد نگارشی گذانه باشند.

- عبارت «پرونده مطروحه» غلط و اضطری است که پیشانی رأی نشسته است چرا که باید گفت آوردن ملمه مطروحه با صیغه مفرد مؤنث به عنوان صفت رأی پرونده که نه مذکر است و نه مؤنث نوعی سقوط ر چاه نااشناسی «پرونده» است یعنی که آقایان واژه ونده را به جانب اورده اند اگر نه برای آن صفت مؤنث دارک نمی دیدند. آیا بهتر نیست که اصلاً ادادت کنیم حرف خود را به فارسی بنویسیم تا از چارشدن در کرگاب نااشناسی باشان و اوازه ها خود را هائیم؟

- عبارت «بعد آنکه لایحه‌ای که بعد از» رشت و قواره و خالی از فصاحت به نظر می‌رسد. نوشتن

اشارة: سیاری از وقها، قضات دادگاههای تالی و همکاران ما در محاکم بدروی تراکم کار و شلوغی دادگاه و انبوه پروندههای ارجاعی را بهانه فرار می‌دهند تا بی اعتنای خود را به زبان فارسی و درست نویسی توجیه کنند، من البته ضمن این که نگرانیهای آنان را از بابت متناسب نبودن حجم کار، درک می‌کنم، هیچ‌گاه نمی‌توانم پذیرم که بی‌سامانی نگارشی و پشت کردن به آین کار را می‌توان دلیلی از این دست تراشید. چگونه است که ما برای مثلاً حضور در صحنه «اختلاف» و برای معاینه محل، گاه ساعتها و روزهایی را تلف می‌کنیم و آن گاه از کنار گذاشتن ده دقیقه وقت برای ویرایش و پیراستن متن رأی دریغ می‌ورزیم - نه البته این سهل انگاریها را نمی‌توان بذرین گونه پاسخ داد. اما و به هر جهت گیریم که همکاران ما در دادگاههای تالی بتوانند در پس پشت آمار کار پناه گیرند آیا همکاران دیگرمان در دادگاههای باصطلاح عالی هم می‌توانند خبطهای نگارشی خود را به زیادی حجم کار نسبت بدهند؟! پذیرفتن بهانه‌هایی از این دست را دشوار می‌بینم. اما اینک نگاهی خواهیم داشت به یک رای از دادگاه عالی انتظامی قضات و سپس نظر خود را در مورد متن رأی با شما در میان خواهیم گذاشت:

در پرونده مطروحه، خواهان خواسته را بدلو
ده میلیون ریال تقویم نموده و بعداً طی لایحه‌ای که
بعد از اولین جلسه تقدیم دادگاه شده میزان خواسته
۴/۵ میلیون دلار مشخص شده است. رئیس وقت
دادگاه عمومی تهران بدون توجه به مراتب فوق و نیز
بدون ارزیابی دلار مورد مطالبه و مشخص کردن